

SỐ 812

BỒ-TÁT HÀNH NGŨ THẬP DUYÊN KINH

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Tam tạng Trúc Pháp Hộ, người nước Nguyệt Chi.

Một thời, Đức Phật ở trong núi Kỳ-xà-quật thuộc thành La-duyệt-kỳ cùng với một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo Tăng, vô số Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, Trời, Rồng, Quỷ Thần, mười vạn Bồ-tát từ mười phương đến, tất cả tự nhiên đều ngồi trên tòa Sư tử hoa sen bằng bảy báu. Các Bồ-tát mười phương thấy Đức Phật đoan chánh không ai bằng, thân có ba mươi hai tướng tốt và tám mươi vẻ đẹp. Trong tòa có một Bồ-tát gọi là Nhã-na-thi-lợi bảo Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Thưa Nhân giả! Nhân giả là người hiểu rõ ý nghĩa sâu xa kinh điển, vậy có thể tự biết vì nhân duyên gì Đức Phật trang nghiêm thân và thành tựu công đức như thế? Các Bồ-tát khắp mười phương khi nghe hỏi vậy đều hết sức vui mừng.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi liền đi đến quỳ trước Đức Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn! Các Bồ-tát ở trong tòa có vị đã đạt được trí tuệ không thoái chuyển còn có người chưa đạt được. Tất cả đều thấy thân Phật có ba mươi hai tướng tốt và tám mươi vẻ đẹp, trang nghiêm thân và đoan chánh không gì sánh bằng. Do nhân duyên gì được như vậy? Nguyện xin Thế Tôn thuyết giảng về các công đức Thế Tôn đã làm ở đời trước cho các Bồ-tát. Sau khi nghe xong chư vị sẽ được lợi ích tăng trưởng công đức.

Đức Phật bảo:

–Lành thay, lành thay! Văn-thù-sư-lợi vì lợi ích cho các Bồ-tát mới phát tâm hỏi thế. Hãy lắng nghe ta thuyết giảng về công đức đã làm đời trước:

Bồ-tát đời đời thường đem những vật báu quý lạ đem bố thí cho người, thường đem mắt lành, ý hay giúp đỡ cho người. Do đó, Bồ-tát chứng được trí tuệ Phật, hiểu biết các kinh pháp.

Bồ-tát đời đời thường dùng trân bảo năm màu của người nữ để trang sức, dùng tâm Từ bi để giúp đỡ mọi người cho nên nghe được vạn thứ tiếng phát ra từ Đức Phật.

Bồ-tát đời đời luôn dùng nguyện tốt, tâm thiện thị hiện làm người ở thế gian. Vì thế, mọi người thấy Phật thị hiện không nhầm chán. Ví như trăng rằm tròn đầy rất đẹp, trông ngắm không chán.

Bồ-tát đời đời luôn vì người thuyết pháp, không từ sự mong cầu mà chỉ nói mục đích làm cho họ được yên ổn, vì thế, khi Đức Thế Tôn thuyết giảng kinh người nghe thấy vô cùng hoan hỷ.

Bồ-tát đời đời thường không nói những xấu ác của người, cũng không nói cho người khác, do đó, những cấu uế không bám theo thân Phật.

Bồ-tát đời đời thường chịu sự hủy nhục, tuy có sức mạnh nhưng đều nhẫn chịu, vì

thế hạnh của Đức Phật thật vĩ đại, nếu làm hạnh thấp kém vì người vẫn là cao thượng.

Bồ-tát thấy người khốn khổ, nguy họa thường cung cấp đầy đủ cho họ, thấy người phá sự an ổn, khiến họ ở trong sự hòa hợp. Vì thế, khi Đức Phật hành đạo ở đâu là thị hiện oai thần như hình tướng vui vẻ.

Bồ-tát đời đời không làm cung, nỏ, đao binh khí khiến người giết hại lẫn nhau, vì thế, khi Đức Phật hành đạo những thứ gai, góc, ngói đá, đồi, gò đất đều tự tan biến.

Bồ-tát đời đời nghe pháp từ vị thầy không dám sai phạm. Vì thế, những việc Đức Phật làm thường được thành tựu viên mãn.

Bồ-tát đời đời thường ưa thấp đèn ở điện Phật và ở trước thầy, cha, mẹ; người có những nghi ngờ liền được giải thích. Do đó, thân của Đức Phật thường phát ra ánh sáng rực rỡ vì diệu không gì bằng, oai thần với vợ mới như thế.

Bồ-tát đời đời thường thấy người giúp việc liền thuyết giảng kinh cho họ mà không la rầy quở mắng, khiến cho họ bỏ những mặc cảm của mình lại nghe được kinh điển. Do đó Đức Phật thuyết kinh luôn luôn thông suốt không sai lầm.

Bồ-tát đời đời thường không dùng mắt xấu ác để nhìn người, giả sử có sân giận lần lần nhẫn chịu. Do đó, mắt Phật không lớn, không nhỏ, dài rất đẹp, người nào thấy Phật cũng yêu thích.

Bồ-tát đời đời thấy vợ của người đoan chánh, không đem tâm dâm dục hướng về mình. Vì thế, thân Phật tướng tốt đẹp không ai bằng. Ai thấy cũng ưa thích.

Bồ-tát đời đời thường có lúc gặp quả chín và hoa hương thơm đem dâng trên Đức Phật, Tỳ-kheo Tăng, thầy, cha mẹ. Do đó, cây, quả và hoa thấy Phật đều nghiêng hương về phía Đức Phật.

Bồ-tát đời đời thấy đường xấu, gò đất liền ban ra bằng phẳng, thấy không có cầu cống lại xây dựng cầu cống, không vì tiền tài làm người sợ hãi. Vì thế, Đức Phật vào cửa nhỏ hẹp thì cửa ấy tự lớn thêm lên.

Bồ-tát đời đời thường thấy nơi hoang vắng không có giếng, cây liền trồng cây, đào giếng và các thức ăn uống khiến cho người có ăn. Vì thế, những nơi Đức Phật thành đạo hiện ra dòng suối nước chảy ra tám vị.

Bồ-tát đời đời luôn thấy kẻ ăn xin đi lang thang ra vào mà không nói xấu xa của người. Vì thế, thân Phật trong sạch không có nhơ bẩn.

Bồ-tát đời đời đem nhiều thứ hương trang điểm thân Phật, dùng tâm tốt cúng dường Đức Phật và chùa, tháp. Vì thế, chư Thiên, người làm gió hương thổi đến để cúng dường Phật.

Bồ-tát đời đời thường đem nước hương đủ loại, thau rửa mặt, tắm, bàn chải để cúng dường Đức Phật và các Bồ-tát. Do đó, trong miệng trên mặt đều có hương thơm, ví như hương chân cất ở phòng kín.

Bồ-tát đời đời thấy người có tâm sân giận tranh cãi với Bồ-tát, thì thường dùng tâm hiền từ để cư xử với họ. Vì thế, khi Đức Phật hành đạo những loài sâu kiến ở dưới chân đều được an ổn, oai thần của Đức Phật cao với vợ mới như thế đó.

Bồ-tát đời đời được ở trong nước có nhiều hương hoa y phục tốt đẹp đều đem dâng cúng Đức Phật. Vì thế, có người tung hoa lên thân Phật tạo thành lọng hoa.

Bồ-tát đời đời không phá hoại phòng nhà của người mà còn thích xây dựng nhà cửa. Vì thế, Đức Phật oai lực vững chắc như Kim cang, bốn bên (thân thể) như núi, không ai có thể hại thân Phật được.

Bồ-tát đời đời thấy người đói khát, trước cho ăn uống, sau giảng thuyết kinh pháp.

Vì thế, trước chỗ Phật đứng đều có nước hương thơm chảy ra.

Bồ-tát đời đời từ sự mong cầu của người có gì liền ban cho, không còn tiếc lẫn. Vì thế khi Đức Phật thuyết kinh người nghe không còn (đường đột) ngờ đại tất cả đều được lợi ích. Do đó, Đức Phật thu phục các ma.

Bồ-tát đời đời thường thích đem những âm nhạc hay đến Đức Phật và tháp. Vì thế, Đức Thế Tôn thuyết kinh cho đệ tử, người đầy khắp trong một cõi Phật đều nghe được tất cả.

Bồ-tát đời đời làm (tạc vẽ) nhiều loại cây báu vàng bạc lên trên Đức Phật. Do đó chư Thiên, quỷ thần không thể thấy đỉnh đầu của Phật.

Bồ-tát đời đời xây dựng tháp Phật, đem nhiều loại hương thơm sơn quét vào. Do đó, chỗ hành đạo của Đức Phật trên bảo hương hoa rải khắp thân Phật.

Bồ-tát đời đời thấy người bị trúng độc, liền đem tâm Từ bi đến khuyên bảo họ. Vì thế, chỗ hành đạo của Đức Phật, hoặc người, hoặc cây đều an lành.

Bồ-tát đời đời thường theo kinh pháp không sai phạm, tâm luôn ôn hòa nhẫn nhục đối với người. Vì thế, có người cuồng loạn đến chỗ Phật đều được an ổn.

Bồ-tát đời đời đem bao nhiêu thứ hương cúng dường xá-lợi Phật và sơn tháp. Vì thế, thân Phật không có mùi hôi, những thứ như bấn, tai họa không thể (hại) đến thân Phật, oai thần của Phật cao vời vợi như thế.

Bồ-tát đời đời thường thấy người bị cuồng loạn, hoặc bị quỷ thần nắm giữ quả trách, liền đến cứu giúp, khiến họ thoát khỏi nạn. Vì thế, đến chỗ của Phật, nếu có sâu kiến đều tự bò đi.

Bồ-tát đời đời phụng dưỡng cha mẹ và thầy hoặc thấy nằm ngủ không thức dậy, nếu muốn làm tỉnh dậy thì dùng âm nhạc, hoặc dùng tiếng tụng kinh hay đến đánh thức. Vì thế, Phật ở trong thanh vắng mà chư Thiên, Phạm vương, Đế Thích đem âm nhạc hương hoa đến thức dậy.

Bồ-tát đời đời vì Phật tạo lập tinh xá tốt đẹp, sửa chữa nhiều thứ giường chõng, tọa cụ. Vì thế, loài muỗi, ruồi, ong, rắn, rệp, chí không dám đến gần Phật.

Bồ-tát đời đời thường về mùa đông lạnh vì Phật và các Bồ-tát may y tốt đẹp quý. Vì thế tùy theo không khí, gió thổi đến Đức Phật không lạnh không nóng cũng không làm lay động tư áo.

Bồ-tát đời đời có những thức ăn ngon ngọt, đều không ăn một mình, nếu gặp thầy, cha, mẹ có thức ăn, không bớt đi để ăn. Vì thế, Đức Phật xả bỏ năng lực thần thông, tuy không ăn nhưng Phật cũng không đói khát, thân không gầy yếu.

Bồ-tát đời đời không phóng lửa ở núi hoang vắng, đều trừ diệt ba độc của người. Vì thế sau khi Đức Phật nhập Niết-bàn lửa tuy cháy hừng hực mà không thể làm thân Phật biến sắc.

Bồ-tát đời đời thường tôn quý trên thầy, cha mẹ đến người có đạo đức, phòng, nhà y phục, cơm nước gặp người mà hành khát đều cung cấp cho họ. Vì thế, chư Thiên, Quỷ thần và các trưởng giả đem những vật quý báu ở thế gian để dâng lên Đức Phật.

Bồ-tát đời đời vì Phật sửa sang đường hẻm đem nước hương rải trên đất. Vì thế, khi Đức Phật hành đạo nhiều loại hoa đẹp, xếp thành hàng rải trên mặt đất.

Bồ-tát đời đời thường trì giới chưa từng sai phạm. Cũng không bảo người khác phạm. Vì thế, khí gió thổi lên bốn bên mà không thể làm lay động sợi lông của Phật.

Bồ-tát đời đời vì Phật ở trong đạo thường cúng dường màn phướn năm màu, cung thỉnh Đức Phật và Tỳ-kheo Tăng thọ trai. Vì thế chỗ hành đạo của Đức Phật, chư Thiên

giăng phướn năm màu che ngài đi, oai thần của Thế Tôn rộng lớn mới như thế.

Bồ-tát đời đời đem trân bảo quý, giày da với tâm cung kính cúng dường Đức Phật. Vì thế, khi Phật đi kinh hành, chân cách mặt đất bốn tấc không đạp đất, vân tướng hiện ra.

Bồ-tát đời đời thường đem cờ phướn lọng hoa đủ năm màu sắc, dùng trang nghiêm trên tháp Đức Phật. Vì thế, tự nhiên hiện ra cờ lọng nhiều màu che Đức Phật đi.

Bồ-tát đời đời vì Phật sửa sang đường đem nước hương rải trên đất. Do đó, chỗ hành đạo của Phật được loài rồng mang nhiều nước hương phun trên đất.

Bồ-tát đời đời không từng nói về sự bất tịnh của người mà còn giấu kín, giả sử có nói ra với tâm góp ý không làm hại. Vì thế, chư Thiên, Rồng, Quỷ thần, chim không bay quá trên đất Phật.

Bồ-tát đời đời thấy Phật hoặc Tỳ-kheo Tăng đều (nâng đỡ) thị giả, tôn kính đảnh lễ. Vì thế, chỗ hành đạo của Phật được chư Thiên, Phạm vương, Đế Thích, A-tu-la, Quỷ thần, người ở thế gian đều tôn kính đảnh lễ dưới chân Phật.

Bồ-tát đời đời thường giữ gìn thân, miệng, ý không phạm các việc ác, không những cho mình mà còn ban bố khắp thiên hạ. Vì thế, khi Bồ-tát ở trong bụng mẹ, mùi hôi, cấu uế không dính vào thân, thường an ổn không sợ hãi, cũng không bị nhiều hại.

Bồ-tát thường đem tâm tốt diện kiến Đức Phật, thấy kẻ oán cũng như cha mẹ tâm đều bình đẳng không có phân biệt. Vì thế, trí tuệ của Phật đều đầy đủ, chỉ vì người thiện không có ác, có nghi ngờ, thắc mắc thưa hỏi, Ngài đều giải rõ.

Bồ-tát đời đời đem các âm nhạc, hương thơm cúng dường Đức Phật và tháp. Vì thế, khi Đức Phật vào thành, các âm nhạc trong thành không đánh mà tự kiêu.

Bồ-tát thường không có tâm so đo tính toán, nên dùng vàng bạc trân báu cung kính dâng lên Đức Phật và tháp, các Bồ-tát, Tỳ-kheo Tăng và người đều đem bố thí, cúng dường, dùng tâm và lời nói ôn hòa vui vẻ. Vì thế, hạnh của Phật rõ ràng cao vượt khỏi hạng thấp kém.

Bồ-tát đời đời vì Phật mà cúng dường xe qua lại khiến Đức Phật đủ phương tiện đến đi, với tâm cung kính diện kiến Đức Phật, lại tán thán công đức của Phật. Vì thế ánh sáng của Đức Phật soi chiếu thì ánh mặt trời, mặt trăng, sao, đều mờ đi, không gì sáng bằng ánh sáng của Đức Phật, oai thần của Phật cao vời vợi đến như thế.

Đức Phật nói:

–Đời trước khi ta còn làm Bồ-tát, đời đời đã làm vô số việc để lợi ích cho mọi người, nói nhiều công đức. Ta từ vô số kiếp đến nay, có tài sản biết vô thường, cho nên đem bố thí cho người, ta thường làm công đức như vậy, Đế Thích, Phạm vương, Trời, Người không thể làm được. Đây là đều do làm những công đức đời trước mà đạt được, hư không có thể đo, núi Tu-di còn có thể tính, nước trong biển có thể lường, công đức của Phật đã tích lũy nhiều ức kiếp, nói không thể hết, không thể lường được. Nếu có người chú tâm nhớ nghĩ công đức của Thế Tôn thì phước của họ không thể lường: Huống nữa lễ bái, tán thán Phật. Người muốn mong cầu thành Phật thì nên thực hành những công đức như vậy.

Đức Phật thuyết kinh này rồi, các Bồ-tát và chư Thiên đều vui mừng đảnh lễ Đức Phật rồi lui ra.

